Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

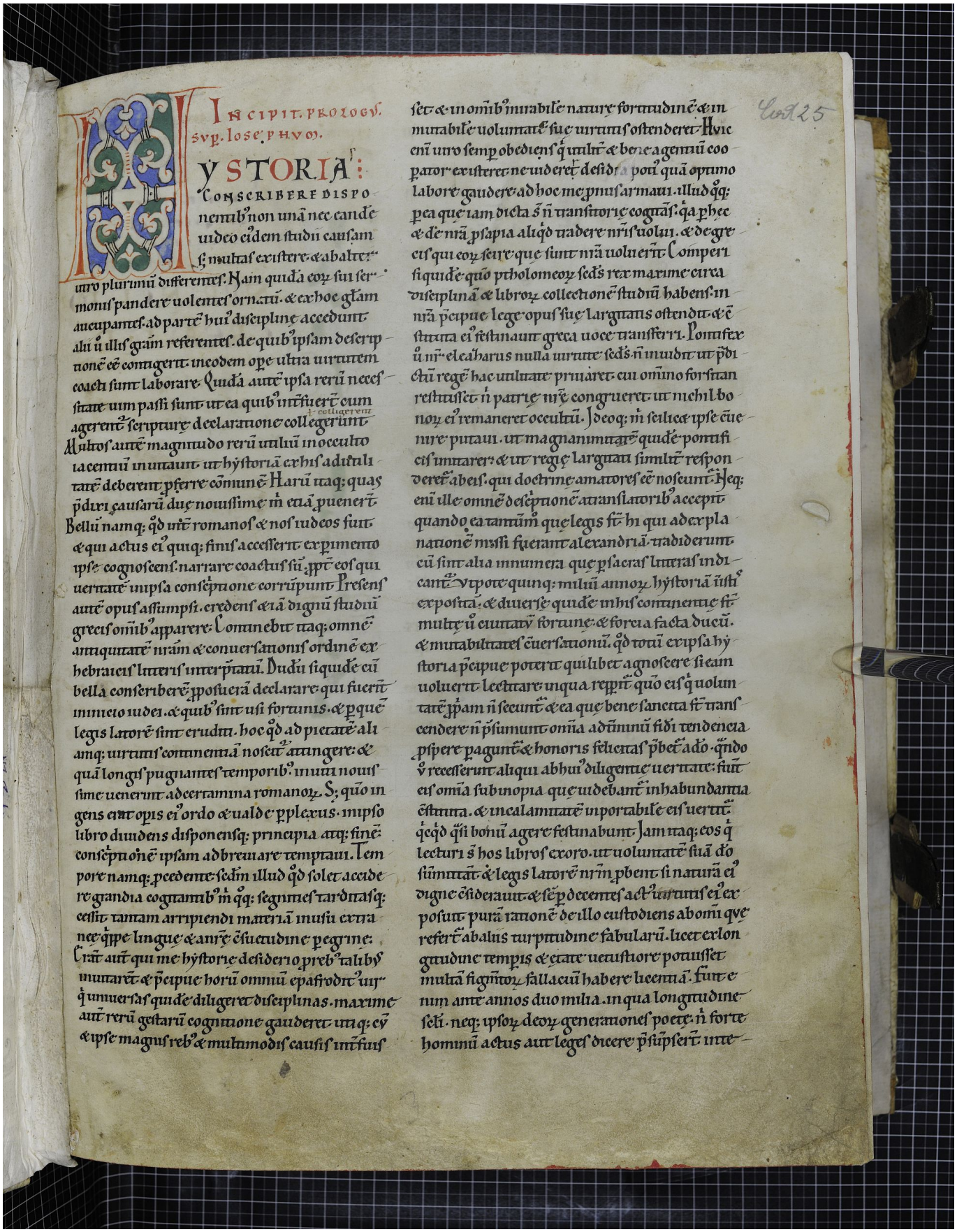

INCIPIT PROLOGVS SVP. IOSEPHVM.

YSTORIAS CONSCRIBERE DISPONENTIBVS NON VNA NEC EANDEM VIDEO EIDEM STUDII CAUSAM ET MULTAS EXISTERE ET ABALTER VNO PLURIMUM DIFFERENTES. Nam quidā eorum sui sermonis pandere uolentes ornatum. et ex hoc gloriam aucupantes. ad partem huius discipline accedunt alii uero ullis gratiam referentes. de quibus ipsam descriptionem ee contingit. eodem opere ultra uirtutem coacti sunt laborare. Quidā autem ipsa rerum necessitate uim passi sunt ut ea quibus interfuerunt cum agerent scripture declaratione collegerunt. Multos autem magnitudo rerum uitium occultauit. unitatem ut hystoriam exhis adiutali tate deberent proferre communem. Harum itaque quas produxi causarum duo nouissime in eam deuenerunt. Bellum namque dum inter romanos et nos iudeos fuit et qui actus eius quique finis accesserint experimento ipse cognoscens. narrare coactus sum. propter eos qui ueritatem in ipsa conscriptione corrumpunt. Presens autem opus assumpsi. credens et hanc dignum studium grecis omnibus apparere. Commendat itaque omnem antiquitatem nostram et conuersationis ordinem ex hebraicis litteris in greacum. Dudum siquidem eius bella conscribere proposuerat declarare qui fuerint inimico iudeis. et quibus sint usi fortunis. et per quem legis latores sint eruditi. hoc quod ad pietatem alii amque uirtutis commentum nostrum attingere. et quam longis pugnarum temporibus innouissime uenerunt adcertamina romanorum. Sub quo ingens earum copia eius ordo et ualde perplexus. in ipso libro diuidens disponensque principia atque finem conscriptionem ipsam abbreuiare temptaui. Tempore namque precedente sedin illud quod solet accidere grandia cognitum bene quaque segnius tardiusque cessit tantam arripienti materiam inusitata nec ipse lingue et anime consuetudine peregrine. Erat autem qui me hystorie desiderio prebuit alibus inuitaret et precipue horum omnium epafroditus uir quam uniuersas quidem diligeret disciplinas. maxime autem rerum gestarum cognitione gauderet unaque ei et ipse magnus rebus et multimodis causis interfuisset et in omnibus mirabile nature fortitudinem et immutabile uoluntatem suę uirtutis ostenderet. Huic enim uiro semper obediens quamlibet et bene agentium cooperator exisset ne uideret desiderata postquam optimo labore gauderet. ad hoc me primum armauit. illud quoque precatus quę iam dicta sunt non transitorie cognitas. quę phece et de mea propria aliquod tradere nostris uoluit. et de egregiis qui eorum fuere que sunt nostra uoluerit. Comperi siquidem quo ptholomeus sedis rex maxime circa disciplinam et librorum collectionem studium habens. in nostra precipue lege opus suum largissimus ostendit et ei statuta ei festinauit greca uoce transferri. Lomisex uir eleazarus nulla uirtute sedis non inuidit ut pdictum regem hac unitate priuaret. cui omnino forsitan restituisset in patrie nisi congrueret. ut michi bonum ei remaneret occultum. Idcoque in felice ipse cuncture putaui. ut magnanimitatem quidem ponti fices imitarer. et ut regie largitatis simulque respondere ei abeis. qui doctrine amatores ee noscuntur. Neque enim ille omnem deceptionem atranslatoribus accepit quando ea tantum quę legis sue hi qui ad expla nationem missi fuerant alexandria. tradiderunt cum sint alia innumera quę plateras litteras indicant. Utpote quinque milium annorum hystoriam iusti exposita. et diuerse quidem in his commentum simultates uel multe uel cuntarum fortune. et fortia facta ducum. et mutabilitates euersationum. quod totum ex ipsa hystoria precipue potest quilibet agnoscere si eam uoluerit lectitare unquam reppit quo eius quolumtatem ipsam non secuntur. et ea que bene sancta fide transcendere non presumunt omnia adunum fidi tendencia prospere pagunt et honoris felicitas phibet adonquando uero recesserunt aliqui abhui diligentie uertute. fuit eis omnia subinopia que uidebantur inhabundantia estimata. et incalamitate importabile eis uertitur. quicquid quisi bonum agere festinabunt. Jam itaque eos qui lecturi sunt hos libros exoro. ut uoluntate sua donum sumatur et legis latores nostrum prohibent si naturam ei digne estimauerit et sepe decentes actus uirtutis ei exposuit puram rationem de illo custodiens abomni que refert abalius turpitudine fabularum. licet exlongitudine temporis et etate uetustiore potuisset multam figmentorum fallaciam habere licentiam. Fuit enim ante annos duo milia. in qua longitudine seculi. neque ipsorum deorum generationes poterit. nisi forte hominum actus aut leges dicere presumserit. inter-